

Twaalfde zondag door het jaar - C

Zach.12,10 - 11

Gal 3, 26-29

Lc 9, 18-24

Ons kruis dragen, weerloos, maar liefdevol

Wij staan vandaag stil bij de vraag van de Heer: "Wie zegt gij dat ik ben?" Het is een vraag gesteld aan Petrus, dus aan de Kerk, dus aan ieder van ons. Op elk keerpunt van ons leven, bij elke diepe levenservaring, bij elke ingrijpende verandering stelt de Heer ons opnieuw de vraag: "Wie ben Ik eigenlijk voor u?" En dat is niet zozeer een vraag of wij weten wie Jezus theoretische, theologisch is. Het is vooral een vraag naar onze concrete relatie tot Hem: "Wilt gij u voor mij engageren, op dit moment waar gij nu staat?"

Petrus meent het goede antwoord te hebben en zegt: "Voor mij, Heer, zijt Gij de Christus, dat betekent: de Messias, de Gezalfde van God, de Redder." Maar Jezus doorziet de dubbelzinnigheid van deze benaming. Want, welke soort "Redder" bedoelt Petrus? En welke methode van bevrijding stelt hij zich daarbij voor? Voor velen - en blijkbaar ook nog voor Petrus - betekende "de Christus, de Messias" een zeer aardse bevrijder, een politieke leider, meer bepaald - gezien de toestand van Palestina - de bevrijder van de Romeinse bezetter. En de methode die men zich voorstelde was: het veroveren van de politieke macht. Nu is Jezus geen Bevrijder, die onze aardse verlangens, hoe terecht die ook zijn, inwilligt. Hij komt niet uit de hemel neer om hier voor ons iets op te knappen. De christelijke God wil Zich nooit in de plaats zetten van onze menselijke verantwoordelijkheid. Jezus is op een heel andere manier "Redder". Met volledig respect voor onze vrijheid is Hij de innerlijke, uitnodigende liefdekracht, die het hart van elke mens bezielt en inspireert, en zo de wereld van binnenuit wil vernieuwen. Jezus wil onze Bevrijder zijn, niet door spectaculaire uiterlijke ingrepen, wel door Zijn stille liefdekracht die onze medewerking vraagt en nodig heeft.

Daardoor is Zijn methode ook zo heel anders dan verwacht. Niet de methode van de macht en het geweld, maar wel de weg van de weerloze liefde. Als God Zich vooral zou tonen in macht en majesteit, overweldigend, dan zou Hij toch wel grotendeels het vrije antwoord van de mens verhinderen. De weerloosheid van Jezus is een beter teken dat God Liefde wil zijn zonder dwang, die ons tot een antwoord uitnodigt en onze vrije overgave mogelijk laat. Ons engageren voor Jezus, betekent dus, Hem volgen in Zijn methode van weerloosheid, en niet kiezen voor de wet van het recht van de sterkste. Jezus noemt het "zijn kruis opnemen, dragen". Dat wil niet zeggen dat de christenen het lijden moeten zoeken. Het lijden is er. Het leven zelf brengt voldoende tegenkantingen, beperktheden, onmacht, zelfs lijden mee. Elk huisje heeft zijn kruisje. Neen, Jezus vraagt niet dat wij het lijden zouden opzoeken. Dat zou mensonwaardig en religieus hoogmoedig zijn. Maar echte liefde brengt altijd mee dat wij onszelf achteruit stellen, ons eigenbelang vergeten en dienstbaar anderen laten voorgaan. Dat is het lijden dat wij op ons te nemen hebben. De Heer vraagt ons vandaag dat wij de pijn van de zelfverloochening die de liefde vraagt, zouden "dragen", elke dag. Dragen! d.w.z. niet ontvluchten en ook niet loom voortslepen. Er niet wanhopig onder gebukt gaan. Maar de pijn die wij ondervinden, torsen, er onze schouder, nog beter ons hart, durven onder steken, dragen met de kracht van een liefdevolle overgave. Ons lijden dragen als een kruis betekent, zoals Jezus, ondanks onze weerloosheid, vol vertrouwen blijven, vol overgave, vol vergevingsgezindheid, zo liefdevol en dienstbaar mogelijk, zelfs bij alles wat ons overkomt.

De eigenlijke vraag van vandaag is dus of wij ons voor Jezus willen engageren, ook in Zijn methode van weerloosheid. En, mensen, indien wij soms zouden menen dat dit kruis ons te zwaar wordt, laat ons dan maar goed beseffen dat wij, die de Heer volgen, achteraan lopen, maar dat Hij vooropgaat en het zwaarste deel van ons kruis torst met de liefde van Zijn hart.

Ja, aan die Redder durven wij ons toevertrouwen.

“Gij, Heer, Gij zijt de Christus, mijn Redder, ook vandaag!”

Pater Frans s.j.